

M. Larsen: Jeg tror, at den nugældende Lov om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg i Virkeligheden har svaret ret godt til sin Bestemmelse, paa den ene Side derved, at den har bidraget til, at en stor Mængde angrebne Dyr ere blevne satte ud af Besætningerne paa et langt tidligere Tidspunkt, end det ellers vilde have været Tilfældet, og Smittefaren derved i høj Grad er bleven formindsket, paa den anden Side ved sit Paabud om, at al Mælk og Kerne-mælk, som anvendes til Kreaturfoder, skal pasteuriseres, har bevirket, at det Foder, som det unge Dyr, Kalven, ernæres ved, har været i størst mulig Grad fri for Tuberkelbaciller, hvilket sikkert har haft meget stor Betydning for disse unge Dyr, der kun have ringe Modstandsevne. — Lovens herhenhørende Bestemmelser, som de i det forelagte Forslag findes i § 1 og § 6, udfylde derfor paa en heldig Maade hinanden, naar det gennemføres paa rette Maade, idet § 1 tager Sigte paa at faa saa mange af de angrebne Dyr som muligt gjorte uskadelige, samtidig med, at § 6 sørger for, at det Hovedfoder, som bydes de unge Dyr, Kalve og Svin, nemlig Mælk, i saa stor Udstrækning som muligt kan være virkelig sundt og godt Foder. Jeg mener derfor, at den højtærede Landbrugsminister fortjener Tak for, at han med dette Forslag sørger for at faa Loven revideret. — Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal jeg ikke nægte, at flere af dem forekomme mig dels uheldige, da de ville medføre store Vanskeligheder, dels ufyldstgørende. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa § 1, som omhandler Tuberkulinprøven. Jeg har ikke nogen Tro til, at den har haft nogen særlig stor Indflydelse paa Sundhedstilstanden; selv om den har haft nogen Indflydelse i adskillige Tilfælde — som jeg sagde før — har den dog ikke været saa stor, som man maaske i adskillige Tilfælde har været tilbøjelig til at tro, ganske særlig fordi Afspærringsbestemmelserne i Retning af at holde de syge og de sunde Dyr afsondrede, som ere en Betingelse for, at denne Bestemmelse gør fuld Nytte, i de færreste Tilfælde have været overholdte. Med Hensyn til, at der i § 1, 2det Stykke, staar, at Bevillingen kan gaa gennem Kvægavlsforeningerne, er det jo saa, at der føres Tilsyn med, paa hvilken Maade og i hvilken Grad Medlemmerne overholde Lovens Bestemmelser. Det er ret heldigt, og jeg tror nok, at det virker til større Gavn, end naar Bevillingen gaar direkte

til de enkelte Kvægbrugere. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det maaske kunde være rigtigt at tilføje, at Kontrolforeninger ogsaa kunne komme ind under de samme Vilkaar. Det er utvivlsomt, at de Mænd, der staa i Spidsen for Kvægavls- og Kontrolforeningerne, for en meget væsentlig Del ere dem, der have den største Forstaaelse af og Betydning for, hvordan Kvægavlen drives her i Landet, og hvorledes man skal naa frem til at have de mest værdifulde Brugsdyr. Jeg henstiller dette til det kommende Udvalgs Overvejelser.

Jeg skal dernæst berøre Spørgsmaalet om Vallen. Den ærede sidste Taler omtalte det ogsaa. Jeg maa absolut fraraade, at vi medtage Vallen under Lovens Bestemmelser, thi at paabyde Pasteurisering af Vallen vil medføre meget store Vanskeligheder. Som adskillige af de ærede Medlemmer vide, kan Vallen paa Grund af sit Syreindhold ikke pasteuriseres paa Pasteuriseringsapparaterne, den vil simpelthen brænde paa Grund af sin Syregrad. Det maa jo slaas fast, for at Medlemmerne kunne være klare over, hvilke Vanskeligheder denne Bestemmelse vil medføre. Man kan da ikke faa Pasteuriseringen udført ved Apparater, svarende til dem, man bruger til Mælken, og kan derfor ikke pasteurisere ved Hjælp af Spildedamp, som man ellers fortrinsvis bruger. Pasteuriseringen maa da ske ved, at direkte Damp — det man kalder Kraftdamp — ledes ned i Vallen, og enhver vil forstaa, at hvor det drejer sig om et saa stort Forbrug, som der er Tale om paa de Mejerier — og dem er der mange af her i Landet, ganske særlig i visse Amter — som producere en Masse Ost, og som ville faa en stor Mængde Valle at koge hver eneste Dag, vil det betyde et saa vældigt Forbrug af Kul, at det sikkert vil betyde en meget stor Forøgelse af Arbejdet. Og saa maa det heller ikke lades ude af Betragtning, at denne Pasteurisering samtidig vil forringe Vallen som Næringsmiddel, thi naar Dampen ledes ned i Vallen og afkøles, vil den fortættes til Vand og forøge dens Vandindhold med ca. 10 pCt. Enhver, som har en lille Smule Kendskab til at benytte Vallen som Svineføde, ved, at Vanskeligheden ved dette Foder netop er, at Svinene skulle have saa stort et Kvantum af dette Næringsmiddel for at faa et i Forhold til dets Stofmængde passende Næringsstof, idet det indeholder et forholdsvis lille Kvantum Næringsstof. Denne Vanskelighed vil i meget betydelig